

704.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 11 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw karnych oraz przepisów karno-administracyjnych, skarbowych i dyscyplinarnych, obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej.

Art. 1. Powszechną ustawę karną, obowiązującą w b. dzielnicy austriackiej z dnia 27 maja 1852 r. zmienia się, jak następuje:

- a) w §§ 85a, 173, 183, 200 w miejsce kwoty „pięćdziesiąt tysięcy marek” wstępuje kwota „dwa miliony marek”;
- b) w §§ 174 II, 175 II, 176 II, 181 w miejsce kwoty „dziesięć tysięcy marek” wstępuje kwota „pięćset tysięcy marek”;
- c) w §§ 100, 179, 184, 203 w miejsce kwoty „pięćset tysięcy marek” wstępuje kwota „dwadzieścia milionów marek”;
- d) w § 182 w miejsce kwoty „dwieście pięćdziesiąt tysięcy marek” wstępuje kwota „dziesięć milionów marek”;
- e) w § 186b w miejsce kwoty „pięćdziesiąt tysięcy marek” wstępuje kwota „dwa miliony marek”, a w § 186c w miejsce kwoty „dziesięć tysięcy marek” kwota „pięćset tysięcy marek”;
- f) w § 221 w miejsce kwoty „pięćdziesiąt tysięcy marek” wstępuje kwota „dwa miliony marek”;
- g) w § 522 w miejsce słów „od pięciu tysięcy do miliona marek” wstępują słowa „od dwustu tysięcy do czterdziestu milionów marek”;
- h) w § 532 w miejsce kwoty „dwadzieścia pięć tysięcy marek, względnie sto tysięcy marek”, wstępują kwoty „milion marek, względnie cztery miliony marek”.

Art. 2. W § 1 ustawy z dnia 25 maja 1883 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 78) o przepisach karnych przeciwko udaremnieniu egzekucji w miejsce kwoty „pięćdziesiąt tysięcy marek” wstępuje kwota „dwa miliony marek”.

Art. 3. Ustęp 1 art. 2 ustawy z dnia 16 marca 1920 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw karnych, obowiązujących w b. zaborze austriackim (Dz. U. R. P. № 26, poz. 158) otrzymuje brzmienie następujące:

„Najwyższą i najniższą granicą grzywien, przewidzianych w powszechnej ustawie karnej, w ustawie o postępowaniu karnym i w ustawach karnych dodatkowych, ogłoszonych do końca 1918 r., tudzież grzywiny, oznaczone w tych ustawach kwotą stałą w koronach — zastępuje się taką samą liczbą marek polskich, pomnożoną przez dziesięć tysięcy, oznaczone zaś w złotych reńskich — taką samą liczbą marek polskich, pomnożoną przez dwadzieścia tysięcy”.

Art. 4. Upoważnia się Radę Ministrów do wprowadzania zmian w kwotach pieniężnych, okreś-

lonych w niniejszej ustawie, oraz w przepisach karnych, ogłoszonych po 31 grudnia 1918 r., choćby po wejściu w życie niniejszej ustawy, o ile przepis szczególny takiego upoważnienia nie przyznaje innej władzy; w braku odmiennego postanowienia przepis art. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 5. Przepis art. 4 niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio do postanowień karnych, ogłoszonych choćby przed 31 grudnia 1918 r., których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych, nie wyłączając skarbowych, oraz do wykroczeń dyscyplinarnych i porządkowych.

Art. 6. Ustęp 1 punktu 4 art. 6 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o postępowaniu uproszczonym w sprawach o zbrodnie i występki na ziemiach b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 87, poz. 473) uzupełnia się następującym ostatnim zdaniem:

„W tym ostatnim wypadku może prokurator zlecić pełnienie obowiązków oskarżyciela funkcyjuszowi prokuratorskiemu przy sądzie powiatowym”.

Art. 7. Uchyla się wszystkie przepisy sprzeczne z niniejszą ustawą, w szczególności ustawę z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 66, poz. 598).

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 14 dni po dniu ogłoszenia, lecz nie stosuje się do przestępstw, popełnionych przed wejściem jej w życie.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Skarbu: *H. Linde*

705.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 11 sierpnia 1923 r.

zmieniająca niektóre postanowienia obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej ustaw o postępowaniu sądowym w sprawach cywilnych.

Art. 1. Norma jurysdykcyjna z dnia 1 sierpnia 1895 r. (austr. Dz. Ust. P. № 111) w brzmieniu, ustalonym ces. rozp. z dnia 1 czerwca 1914 r. (austr. Dz. Ust. P. № 118), ustawą z dnia 9 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 144), ustawą z dn. 22 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 23, poz. 124) i ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 86, poz. 759), ulega zmianom następującym:

1) W § 7a i w § 60 kwotę „500.000” zastępuje się kwotą „25 milionów mk”.

2) W § 49 liczba 1 i w § 51 ust. 1 kwotę „100.000 mk.” zastępuje się kwotą „5 milionów mk.”.

Art. 2. Procedura cywilna z dnia 1 sierpnia 1895 r. (austr. Dz. Ust. P. № 113) w brzmieniu, ustanowionym ces. rozp. z dnia 1 czerwca 1914 r. (austr. Dz. Ust. P. № 118), ustawą z dnia 9 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 144), ustawą z dnia 22 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 23, poz. 124) i ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 86, poz. 769), ulega zmianom następującym:

1) W pierwszym ustępie § 29 kwotę „100.000 mk.” zastępuje się kwotą „5 milionów mk”.

2) W trzecim ustępie § 117 kwotę „100.000 mk.” zastępuje się kwotą 5 milionów mk”.

3) W pierwszym ustępie § 199 kwotę „2.000 mk.” zastępuje się kwotą „1 miliona mk.”.

4) W pierwszym ustępie § 200 kwotę „4.000 mk.” zastępuje się kwotą „2 milionów mk”.

5) W pierwszym ustępie § 220 kwotę „2.000 mk.” zastępuje się kwotą „1 miliona mk.”, kwotę „4.000 mk.” — kwotą „2 milionów mk.”, kwotę „12.000 mk.” — kwotą „6 milionów mk”.

6) W pierwszym ustępie liczby 7 § 224 kwotę „10.000 mk.” zastępuje się kwotą „500.000 mk”.

7) W trzecim ustępie § 227 kwotę „500.000 mk.” zastępuje się kwotą „25 milionów mk”.

8) W pierwszym ustępie § 448 kwotę „10.000 mk.” zastępuje się kwotą „500.000 mk”.

9) W drugim ustępie L. 1 i 2 § 502 kwotę „100.000 mk.” zastępuje się kwotą „3 milionów mk.”, zaś w drugim ustępie L. 2 kwotę „300.000 mk.” — kwotą „10 milionów mk”.

10) Do ustępu trzeciego § 502 dodaje się zdanie następujące:

„Nadto rewizja jest zawsze dopuszczalna w sporach ze stosunku najmu lub dzierżawy—o ile nie dotyczą wyłącznie zapłaty czynszu”.

11) W pierwszym ustępie § 528 kwotę „100.000 mk.” zastępuje się kwotą „3 milionów mk”.

Art. 3. Ordynacja egzekucyjna z dnia 27 maja 1896 r. (austr. Dz. Ust. P. № 79) w brzmieniu, ustanowionym ces. rozp. z dnia 1 czerwca 1914 r. (austr. Dz. Ust. P. № 118) i ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 roku (Dz. U. R. P. № 86, poz. 769), ulega zmianom następującym:

1) Po § 10 wstawia się, jako § 10a, następujące postanowienie:

„§ 10a. Jeżeli chodzi o wierzytelność z powodu należnego utrzymania, a tytuł egzekucyjny opiewa na pewną jedynie ułamkiem oznaczoną część poborów, należnych zobowiązanemu ze stosunku służbowego lub z najmu pracy, natenczas do dozwolenia egzekucji wymaga się przedłożenia nie budzącego wątpliwości pisemnego oświadczenia służbodawcy o wysokości tego uposażenia w dniu, kiedy rozstrzeżenie stało się wykonalnym. Jeżeli takiego dokumentu do wniosku nie dołączono, sąd poleci służbodawcy, by w przeciągu 8 dni podał wysokość uposażenia. Uchwała ta będzie z urzędu wykonana. Przeciw uchwale, polecającej złożenie oświadczenia, nie służy

środek prawny. Postanowienia § 301 ustęp 3 do 6 mają odpowiednie zastosowanie. Od służbodawców, wymienionych w § 302, sąd winien zażądać oświadczenia w drodze urzędowej.

Oświadczenie służbodawcy służy za podstawę do określenia sumy dochodzonego roszczenia, dopóki jej sąd, dozwalający egzekucji w I instancji, a po rozpoczęciu wykonania egzekucji sąd egzekucyjny, w inny sposób prawomocnie nie ustali. Ustalenie nastąpi na wniosek strony po przeprowadzeniu ustnej rozprawy. Stosownie do wyników tego ustalenia należy egzekucję na wniosek bez przesłuchania przeciwnika ograniczyć lub zastanowić, albo według przepisów o wykonaniu dozwolonej egzekucji rozszerzyć, albo też wniosek egzekucyjny odrzucić”.

2) Liczba 2 w pierwszym ustępie § 54 otrzymuje brzmienie następujące:

„2. wyraźne oznaczenie roszczenia, z powodu którego egzekucja ma być wdrożona, tudzież odpowiedniego tytułu egzekucyjnego. Przy wierzytelnościach pieniężnych należy, z zastrzeżeniem postanowień § 10a, wymienić także kwotę, która w drodze egzekucji ma być ściągnięta, jak również żądane należytości uboczne”.

3) W § 251 liczba 6 kwotę „300 kor.” zastępuje się kwotą „3 milionów mk”.

4) W ustępie 1, 2, 3 § 291 kwotę „1000 kor.” zastępuje się kwotą „10 milionów mk”.

5) W ustępach 1 i 2 § 330 kwotę „600 kor.” zastępuje się kwotą „6 milionów mk”.

6) W ustępie 3 § 354 kwotę „200.000 mk.” zastępuje się kwotą „40 milionów mk.”, a kwotę „1.000.000 mk.” kwotą „200 milionów mk”.

7) Uchyła się p. 2 art. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 86, poz. 769), a w ustępie 3 § 355 kwotę „4.000 koron” zastępuje się kwotą „40 milionów mk”.

8) W § 372 dodaje się jako ustęp drugi następujące postanowienie:

„Dla zabezpieczenia roszczeń z tytułu należnego utrzymania, które są oznaczone jako pewna stosunkowa część poborów, należnych zobowiązanemu ze stosunku służbowego lub z najmu pracy, może być dozwolone przeprowadzenie egzekucji tylko na te pobory. Nie jest przytem wymagane oświadczenie służbodawcy co do wysokości uposażenia. Zresztą mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 10a”.

9) W ustępie drugim § 389 dodaje się na końcu zdanie następujące:

„Przepisy §§ 10a i 372 ustęp 2 mają odpowiednie zastosowanie”.

Art. 4. W § 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1873 r. o postępowaniu upominawczem (austr. Dz. Ust. P. № 67) w brzmieniu, ustanowionym ces. rozp. z dnia 1 czerwca 1914 r. (austr. Dz. Ust. P. № 118) i ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 86, poz. 769), kwotę „100.000 mk.” zastępuje się kwotą „5 milionów mk.”.

Art. 5. W § 30 ustawy o sądach przemysłowych z dnia 27 listopada 1896 r. (austr. Dz. Ust. P. № 218) w brzmieniu, ustanowionym ustawą z dnia 9 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 144), ustawą

z dnia 22 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 23, poz. 124) i ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 86, poz. 769), kwotę „10.000 mk.” zastępuje się kwotą „500.000 mk.”.

Art. 6. Ordynacja konkursowa (ces. rozp. z dnia 10 grudnia 1914 r. (austr. Dz. Ustaw P. № 337) w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 86, poz. 769), ulega zmianom następującym:

1) W § 51 liczba 2 kwotę „2.400 koron” zastępuje się kwotą „24 milionów mk.”.

2) W ustępie 2 § 93 i w § 116 kwotę „2.500 koron” zastępuje się kwotą „25 milionów mk.”.

3) W § 114 kwotę „100.000 mk.” zastępuje się kwotą „5 milionów mk.”.

4) W ustępie pierwszym § 169 kwotę „5.000 koron” zastępuje się kwotą „50 milionów mk.”.

Art. 7. W § 23 Ordynacji ugodowej (ces. rozp. z dnia 10 grudnia 1914 r., austr. Dz. Ust. P. № 337) kwotę „2.400 kor.” zastępuje się kwotą „24 milionów mk.”.

Art. 8. W § 4 ces. rozp. z dnia 22 lipca 1915 r. (austr. Dz. Ust. P. № 208) o odnowieniu i sprostowaniu granic w brzmieniu, ustalonym ustawami z dnia 9 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 144), z dnia 22 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 23, poz. 124) i z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 86, poz. 769), kwotę „10.000 mk.” zastępuje się kwotą „1 milion mk.”.

Art. 9. W §§ 4, 6 i 17 ustawy z dnia 11 maja 1894 r. o hipotecznym wydzieleniu gruntów pod budowę dróg publicznych lub pod budowle wodne (austr. Dz. Ust. P. № 126) kwotę „100 kor.” zastępuje się kwotą „1 milion mk.”.

Art. 10. Upoważnia się Radę Ministrów do wprowadzania na wniosek Ministra Sprawiedliwości odpowiednio do stosunków walutowych zmian w kwotach pieniężnych, określonych w powyższych ustawach, jednakże dopiero po upływie 3 miesięcy od wejścia w życie tej ustawy.

Art. 11. Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze krakowskiego i lwowskiego sądu apelacyjnego oraz Śląska Cieszyńskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni po dniu ogłoszenia.

Postanowienia art. 1, 2, 4, 5 i 6 punkt 3 nie mają zastosowania do spraw, które weszły do sądu przed dniem wejścia w życie tej ustawy. Ten przepis będzie miał również zastosowanie przy każdej następnej zmianie kwot pieniężnych, dokonanej w myśl art. 10 niniejszej ustawy.

Art. 12. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

706.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 11 sierpnia 1923 r.

o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich.

Art. 1. Przebudowa ustroju rolnego, tudzież regulowanie nowego ustroju rolnego należą do zakresu działania Ministra Reform Rolnych.

Art. 2. W szczególności do zakresu działania Ministra Reform Rolnych należy:

A. Przygotowywanie projektów ustaw w przedmiocie przebudowy i regulowania ustroju rolnego.

B. Wykonywanie ustaw, dotyczących tej przebudowy, a mianowicie:

a) zapewnienie potrzebnej do państwowej parcelacji i kolonizacji ilości ziemi, jej rozparcelowanie i skolonizowanie;

b) regulowanie spraw, dotyczących ustroju gospodarstw rolnych, jako to: scalania gruntów, układu służebności, podziału gruntów wspólnych;

c) regulowanie obrotu ziemią;

d) organizacja urzędów ziemskich;

e) sprawy Państwowego Banku Rolnego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, oraz inne sprawy, mające na celu sfinansowanie reformy rolnej;

f) udzielanie upoważnień osobom fizycznym i prawnym do przeprowadzania pod nadzorem i w granicach, przez Ministra Reform Rolnych ustalonych, prac, związanych z przebudową ustroju rolnego i regulowaniem struktury gospodarstw rolnych (parcelacja, komasacja, likwidacja serwitutów, podział gruntów wspólnych, zamiana gruntów), oraz wykonywanie nadzoru nad ich działalnością;

g) przeprowadzanie wszelkich czynności technicznych, związanych z przebudową ustroju rolnego (parcelacja, komasacja, likwidacja serwitutów, podział gruntów wspólnych, zamiana gruntów), udzielanie w tym względzie osobom fizycznym i prawnym, do tych czynności prawnie uzdolnionym, upoważnień, oraz nadzór nad ich działalnością.

C. Sprawy b. pruskich komisji generalnych i specjalnych, b. pruskiej komisji kolonizacyjnej i b. Urzędu Osadniczego w Poznaniu, b. austriackich komisji agrarnych i komisji obrotu ziemią, tudzież sprawy włości rentowych b. zaboru austriackiego i pruskiego, a to z zachowaniem kompetencji sądów, przez ustawy im zastrzeżonych.

D. Likwidacja spraw b. państwowych banków agrarnych na ziemiach polskich, a w szczególności sprawy oddziałów b. rosyjskiego Banku Włościńskiego i Szlacheckiego i b. pruskich banków rentowych oraz regulowanie i zlikwidowanie spraw, dotyczących aktów organizacji ziemskiej włości na terenie b. zaboru rosyjskiego.